

Sluiten kolencentrales is louter duur symboolbeleid

Een meerderheid in de Tweede Kamer heeft, op aandringen van D66, de regering opgeroepen een plan op te stellen dat leidt tot sluiting van alle kolencentrales in Nederland. Nederland zou hiermee zijn bijdrage leveren aan de reductie van de CO₂-uitstoot. Het besluit is vooral duur symboolbeleid, waarmee noch het klimaat, noch de economie, noch de Nederlandse burger is gediend. Alleen de eigenaren van de kolencentrales profiteren hiervan.

In het SER Energieakkoord is afgesproken vanaf 2016 vijf oudere kolencentrales te sluiten. Daarna blijven in Nederland vijf kolencentrales actief, waarvan er drie in 2015 van start gingen. RWE, Engie en E-On investeerden ruim €4,7 mrd in deze centrales, aangespoord door toenmalig D66 minister van Economische Zaken Laurens Jan Brinkhorst. Kolencentrales moesten meer diversiteit brengen in de brandstofmix die destijds voornamelijk uit gas bestond. Deze nieuwe centrales zouden bovendien oudere en meer vervuilende eenheden in bijvoorbeeld Duitsland en Polen verdringen. Goed voor de Nederlandse economie dus en goed voor de vermindering van de (mondiale) CO₂-uitstoot. Het duidelijke en consistente Nederlandse

beleid zette Nederland als aantrekkelijk investeringsland op de kaart. Met forse investeringen door (buitenlandse) bedrijven als resultaat. De oproep om nu alle overgebleven kolencentrales te sluiten is niet alleen een schending van het Energieakkoord, maar markeert vooral een breuk met dit heldere beleid. Vertrouwen in het investeringsklimaat is noodzakelijk voor een stabiele energievoorziening. In België en het Verenigd Koninkrijk zijn broodnodige investeringen in nieuwe stroomopwekking uitgebleven door de dreiging van overheidsingrijpen. Daar zijn nu serieuze problemen om het licht aan te houden.

Een opgelegde sluiting levert louter verliezers op, met uitzondering van de eigenaren van de kolencentrales. Zij zullen volledig gecomp-

seerd moeten worden voor gedane investeringen en toekomstige gedeerde inkomsten. Dat beslaat geen tientje extra per huishouden, maar een rekening van vele miljarden. Dit scenario is geen onaantrekkelijk perspectief voor de eigenaren van de centrales. Zij kunnen immers zonder enig risico hun investeringskosten terugverdienen bij toenemende marktrisico's, zoals terugtrekkende institutionele beleggers. Ook pikken zij een graantje mee van compensaties die Brussel in het vooruitzicht stelt voor een effectieve CO₂-reductie, te beginnen voor stroomproducenten met kolencentrales. Gedwongen sluiting zal tot forse schadeclaims leiden, de reputatie van Nederland als vestigingsland voor buitenlandse ondernemingen een knauw geven, de stroomprijs opstuwten met negatieve gevolgen voor de Nederlandse industrie en bovendien nauwelijks bijdragen aan vermindering van de CO₂-uitstoot naar de atmosfeer. Voorwaar, geen broodnodige bijdrage aan het oplossen van klimaatverandering, maar slechts een uiting van het ongeduld en de onmacht van de politiek in de vorm van onzinnig en onbetaalbaar symboolbeleid.